

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

v é g z é s e

Az ügy száma: Gfv.VI.30.093/2021/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Csőke Andrea előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A felperes: felperes1

A felperes jogi képviselője: Dr. Mészáros Attila és Társa Ügyvédi Iroda cím1

Az I. rendű alperes: alperes1

A II. rendű alperes: alperes1

Az I-II. rendű alperesek jogi képviselője: Dr. Gulyás Ildikó Tímea ügyvéd
cím2

A Az eljárás tárgya: vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: I-II. rendű alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Debreceni Ítéltábla,
Gf.IV.30.235/2020/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Debreceni Törvényszék,
I.G.40.153/2017/133.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forintban, az I. rendű és a II. rendű alperesét pedig egyetemlegesen 120.000 (százhuszezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes 2011. január 26-tól, a II. rendű alperes pedig 2015. március 1-jétől kezdődően volt önálló cégjegyzésre jogosult ügyvezetője a K. Kft.-nek (a továbbiakban: adós).

[2] 2014. július 1-jén az adós mint bérlő határozatlan idejű bérleti szerződést kötött a T. Kft.-vel egy baromfi vágóhídra vonatkozóan, havi 1.500.000 forint bérleti díj kikötése mellett. A felek úgy állapodtak meg, hogy az adós a bérleti díj összegéből havonta 100.000 Ft+ÁFA összeget volt köteles megfizetni, a fennmaradó havi 1.400.000 Ft összeget pedig a bérelt ingatlanra fordított értéknövelő beruházás címén kellett teljesítenie azzal, hogy 24 hónap elteltével a szerződő felek elszámolnak egymással.

[3] 2015. december 31-étől az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt.

[4] A felek a bérleti szerződéssel kapcsolatos elszámolást 2016. június 30-án végezték el, melynek során az értéknövelő beruházások összegét 35.117.772 Ft-ban állapították meg, amellyel szemben az adóst terhelő bérleti díj összege 33.600.000 Ft volt. A különbözetként fennmaradó 1.517.772 Ft összegből 1.500.000 Ft-ot a 2016. júliusi bérleti díjba beszámítottak, a különbözetet a bérbeadó vállalta megfizetni.

[5] Az adós 2016. január 2-án 33.103.971 forint terven felüli értékcsökkenést számolt el bérelt ingatlanon, illetve bérelt eszközön végzett javítás-felújítás címén. 2016. január 7-én 306.300 Ft, április 11-én 440.474 Ft, október 31-én 17.630.275 Ft, majd további 21.451.012 Ft összegben vezetett ki tárgyi eszközöket a könyveiből, amellyel szemben 41.000.000 Ft tárgyi eszköz értékesítést számolt el. Ez utóbbi tétel azonban valójában bérelt ingatlanon

végzett beruházás elszámolása volt. Ezen összeggel csökkentve a tárgyi eszköz kivezetéseket, az adósnál 32.000.000 Ft vagyonsökkenés állapítható meg.

[6] Az adós 108.282.285 Ft összegben követeléseket írt le, az ezek alapjául szolgáló bizonylatok a könyvelésben nem lelhetők fel.

[7] Az adós könyvelése szerint 2016. szeptember 27-én 41.286.368 Ft, valamint 1.479.800 Ft értékű rekesz egy összegben a ráfordítások között elszámolásra került, a 2016. november 22-i leltár szerint azonban összesen 915.000 Ft értékű rekesz került visszavezetésre a készletek közé. A rekeszek eltűnésével összefüggésben 20.000.000 Ft vagyonsökkenés állapítható meg.

[8] Az adós felszámolását 2016. november 23-án indította meg a bíróság, a felperes 20.462.917 Ft összegű hitelezői igényét a felszámoló nyilvántartásba vette. A felszámolási eljárás befejezését követően az adóst 2019. július 5-i hatállyal törölték a cégnyilvántartásból.

A felperes keresete, az alperesek ellenkérelme

[9] A felperes módosított keresetében az igazságügyi szakértői véleményben megjelölt magatartások figyelembevételével kérte annak megállapítását a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (1) bekezdése szerint, hogy az alperesek mint az adós vezető tisztségviselői a 2015. december 31-ét követően bekövetkezett fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látták el és ezzel okozati összefüggésben az adós vagyona 327.000.000 Ft-tal csökkent.

[10] Az alperesek kérték a kereset elutasítását. Vitatták a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontját. Előadták, hogy az adós 2016. április közepén került fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe a NÉBIH ellenőrzését követően. Ezt követően is mindent megtettek a fizetőképesség helyreállítása érdekében.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[11] Az elsőfokú bíróság megállapította az alperesek egyetemleges felelősségét abban, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését követően vezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látták el és ezzel összefüggésben az adós vagyona 234.000.000 Ft-tal csökkent. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[12] Az alperesek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezését pedig részben és akként változtatta meg, hogy az alperesek magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett vagyonsökkenés mértékét 160.000.000 Ft-ra, az alperesek által a felperesnek

egyetemlegesen fizetendő elsőfokú perköltség összegét pedig 368.060 Ft-ra leszállította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[13] Az ítélet indokolásában megállapította, hogy jogerőre emelkedett a keresetet részben elutasító rendelkezés, valamint a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés második fordulatával kapcsolatos keresetet elutasító rendelkezés, s az alperesek felelősségét az elsőfokú bíróság kizárólag az első fordulat szerinti vagyonsökkenés tekintetében állapította meg.

[14] A terven felüli értécsökkenés (33.103.971 Ft) és a tárgyi eszköz kivezetések (39.828.061) Ft összegének az idegen ingatlanon végzett beruházások 41.000.000 Ft-os összegével való összevetéséből a szakértő által megállapított 32.000.000 Ft vagyonsökkenés tekintetében az alperesek alaptalanul hivatkoztak a fellebbezésükben arra, hogy – a szakértő megállapításával ellentétben – helyesen került bevételként elszámolásra a bérelt ingatlanon végzett beruházások értéke, vagyonsökkenés pedig emiatt az adósnál nem következett be. Annak eldöntése, hogy a bérelt ingatlanon végzett beruházás ellenértékét az adós helyesen számolta-e el, továbbá hogy ennek, valamint a tárgyi eszköz kivezetéseknek az eredményeként bekövetkezett-e vagyonszerzés az adósnál, könyvszakértői kompetenciába tartozó szakkérdésnek minősült.

[15] Az adott esetben a szakértő az alperesek észrevételeinek ismeretében is fenntartotta a megállapítását, s ennek indokait részletesen kifejtette. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 206. §-ában foglalt rendelkezések helytálló alkalmazásával fogadta el e tekintetben a szakértő nyilatkozatát és állapította meg, hogy az alperesek ezen magatartásai egyrészt sértették a hitelezők érdekeit, másrészt azok következtében az adós vagyona 32.000.000 Ft-tal csökkent.

[16] Alaptalanul sérelmezték az alperesek a 108.282.285 Ft értékben végrehajtott vevőkövetelés leírásának a felelősségüket megalapozó magatartásként történő figyelembevételét. 2016. szeptemberében az adós már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. Ebben a helyzetben pedig az alpereseknek az a döntése, hogy több mint 108.000.000 Ft összegű követelést – ellentételezés nélkül – kivezetnek az adós könyveiből, nyilvánvalóan ellentétes volt a hitelezők érdekeivel, hiszen ezzel az alperesek anélkül csökkentették az adósnak a hitelezői követelések kielégítésére szolgáló vagyonát, hogy azáltal az adós tartozásai is csökkentek volna.

[17] Az ítélet megállapítása szerint e tekintetben nem annak volt jelentősége, hogy az adós behajthatatlannak minősítette, vagy értékvesztésként számolta el ezeket a követeléseket, hanem annak, hogy a felszámolónak átadott tevékenységet záró mérlegben – nem vitásan – ezeket a követeléseket már nem tüntette fel, amelyre tekintettel a felszámolónak már lehetősége sem volt arra, hogy maga döntsön a követelések (vagy azok egy részének) behajtásáról, vagy azoknak az adós könyveiből való kivezetéséről. Az alperesek azon nyilatkozata, hogy ezzel is a felszámoló munkáját kívánták segíteni, hogy nem hagytak olyan követeléseket, amelyek behajtásától nem várható eredmény, nem elfogadható magyarázat egy már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben levő adós követeléseinek a leírására.

[18] A műanyag rekeszek eltűnésével kapcsolatban a szakértő részéről tett megállapítások a 2015. évi beszámoló és a tevékenységet lezáró mérleg adatain alapultak. Az a körülmény,

hogy a mérlegadatok szerint megállapítható mintegy 40.000.000 Ft értékű hiányból a szakértő csupán 20.000.000 Ft-ot vett figyelembe az alperesek terhére írható vagyonsökkenésként, a szakértői véleményt még nem tette megalapozatlanná. A szakértő megindokolta megállapítását és magyarázatát adta javaslatának.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és – tartalma szerint – az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását.

[20] Állították, hogy a jogerős ítélet sérti a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 77. § (3) bekezdés e) pontját, 81. § (3) bekezdés c) pontját a bérelt ingatlanon végzett beruházással kapcsolatban, a 3. § (4) bekezdés 10. pontját, az 55. § (1)-(2) bekezdését, 81. § (4) bekezdés a) pontját és 77. § (3) bekezdés g) pontját a követelések értékvesztésével kapcsolatban, valamint a 81. § (4) bekezdését a rekeszek selejtezésével kapcsolatban, s ezek alapján a Cstv. 33/A. § (1) bekezdését, az rPp. 206. § (1) és (3) bekezdését, valamint a 221.§ (1) bekezdését.

[21] A kérelem indokolásában kifejtette, hogy az adós cég a bérelt ingatlanon végzett beruházást a Bérleti szerződés és a Megállapodás alapján számolta el. A cégnél vagyonsvétel nem következett be, hiszen az értékesítéssel csökkentek az adós cég tárgyi eszközei, de növekedett a bevétele.

[22] Az alperesek folyamatosan azt vitatták és vitatják, hogy nem lehet szakértői véleményt készíteni az alapbizonylatok ismerete nélkül. Az eszközökről leltár készült, a hiányzó eszközökről jegyzőkönyv készült, s az elhasználódott, megrongálódott eszközökről selejtezési jegyzőkönyv készült, amely azt is tartalmazta, hogy mi lesz a sorsa a kiselejtezett eszközöknek. Ezeken az alapbizonylatokon tételesen szerepelnek a terven felüli értékcsökkenésként elszámolásra kerülő eszközök, amelyek alapján elkészült a könyvelési vegyes bizonylat. A szakértő nem csak az alapbizonylatokat nem látta, még az azok alapján készült könyvelési bizonylatokat sem, így pedig nem lehet az alpereseknek felróható vagyonsvökkenést megállapítani. Hangsúlyozták, hogy a számviteli törvény szabályozza az értékcsökkenés és a terven felüli értékcsökkenés elszámolását, amely jogszerű vagyonsvökkenés, a jogszabály által előírt elszámolás nem minősíthető a hitelezők érdekeit sértő vagyonsvökkenésnek.

[23] A követelésekkel kapcsolatban hangsúlyozta, nem mindegy, hogy behajthatatlan követelésként vagy értékvesztésként kerültek elszámolásra. A behajthatatlan követelés esetében [Sztv. 3. § (4) bekezdés 10. pont] a behajthatatlanság tényét és mértékét bizonyítani kell. Értékvesztést az adós minősítése alapján lehet elszámolni, ami azt jelenti, hogy a minősítés alapján 100 %-ban is el lehet számolni az értékvesztést. Az adós cég tények alapján minősítette az adósokat, mint például felszámolt adósok, felszámolási eljárás alatt levő adósok, eredménytelen fizetési felszólítások. Az adós cég minősítése alapján meg nem térülő követeléseket terven felüli értékcsökkenésként kell elszámolni, ezért természetesen a mérlegben már nincs kimutatva, de nem is lehet kimutatni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy

ezek a követelések nem hajthatók be, és a felszámolónak ne lett volna lehetősége a behajtásra. Ezek a követelések ugyanis nem törlésre kerültek, hanem értékben nem kerültek kimutatásra a mérlegben, de a vevő analitikában ugyanúgy szerepelnek, mint ahogyan tételesen szerepelnek az értékvesztés elszámolásánál, hogy mely követelések kerültek leírásra.

[24] A szakértő ebben az esetben jogellenesen állapította meg a vagyonsökkenést, hiszen az Sztv. előírja az értékvesztés elszámolását és azt is, hogy ha ezekből mégis megtérülés történik, azt egyéb bevételként kell elszámolni. Alapbizonylatok nélkül a főkönyvi kardonokon szereplő szövegből nem lehet megállapítani a tényleges gazdasági eseményt.

[25] Jogellenesen állapította meg a szakértő, hogy a követelésekre elszámolt értékvesztés nem hajtható be, ha a felszámoló be akarta volna hajtani, lett volna rá lehetősége.

[26] A rekeszekkel kapcsolatban részletesen leírta, hogy a tevékenység befejezése után lehetett megállapítani, hogy mennyi rekesz használható, értékesíthető, és mennyi értéktelen, ezért ez utóbbiakat leírták, a viszonylag még jó állapotban levő 915.000 Ft értékű rekeszt pedig készletre vették. Az alapidokumentumok hiányában azonban a szakértő sem tudta megállapítani sem a rekeszek számát, sem a fajtáját, így azt sem lehet megállapítani, hogy melyek azok a rekeszek, amelyek selejtezésével kapcsolatban az alpereseknek felróható vagyonsökkenés bekövetkezett. A tárgyi eszközök és rekeszek leírásának, selejtezésének jogszerűsége kizárólag a selejtezési jegyzőkönyvekből állapítható meg.

[27] A szakértői vélemény kizárólag feltételezésen alapul, alapbizonylatok ismeretének hiányában tette megállapításait. A vegyes könyvelési bizonylatok alapjául szolgáló alapbizonylatok tartalmazzák azokat az adatokat, amelyek alátámasztják az összesített könyvelési tételeket. Ha a szakértő nem tudja konkrétan megmondani, hogy pontosan mit kifogásol, azzal szemben védekezni sem lehet. Már ez a tény megalapozatlanná teszi a szakértői véleményt és alkalmatlan bármilyen felelősség megállapítására. A legnagyobb hibája a szakértői véleménynek és a jogerős ítéletnek is, hogy a számviteli törvény ismeretének hiánya miatt került az megállapításra, hogy az értékvesztésként elszámolt követelés nem hajtható be, mert a mérlegben nem mutatható ki.

[28] Hangsúlyozták, hogy az alperesek észrevételei és a szakértői vélemény ellentmondásai nem kerültek feloldásra.

[29] Az alperesek nem tanúsítottak vagyont csökkentő magatartásokat. A vagyonsökkenés nem sértette a hitelezők érdekeit, a vagyonsökkenés a számviteli törvény előírásainak megfelelően jogszerűen került elszámolásra. Konkrét felróható magatartás nem került megállapításra. Az alperesek bizonyították, hogy a vezető tisztségviselőktől elvárható magatartást tanúsították és mindent megtettek annak érdekében, hogy a céget megmentse és a hitelezői igények kielégítésre kerüljenek, az pedig, hogy ez nem vezetett eredményre, nem az alpereseken múlt.

[30] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását. Egyetértett a jogerős ítéletben kifejtett állásponttal. Hangsúlyozta, hogy a szakértői vélemény megalapozott volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül az rPp. 275. § (2) bekezdése szerint.

[32] A másodfokú bíróság már csak három tétel vonatkozásában állapította meg az alperesek felelősségét, az alperesek a felülvizsgálati kérelemben a kereset teljes elutasítását kérték.

[33] A Kúria hangsúlyozza, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben történt gazdálkodás, és ennek eredményeként az esetleges adósi vagyon csökkenése nem eredményezi automatikusan a vezető tisztségviselő felelősségének a megállapítását, erre csak a vezető tisztségviselő felróható magatartásának következtében beálló vagyonsökkenés esetén van lehetőség. Ilyen felróható magatartás, ha a vezető tisztségviselő észszerűtlen döntést hoz, vagy olyan vagyonsökkenésre kerül sor, amely gazdaságilag indokolatlan. Ebből következően, ha indokolatlan selejtezés vagy a számviteli szabályoknak megfelelő észszerű értékcsökkenés nyilvántartásban való feltüntetésére kerül sor, ez nem alapozza meg a vezető tisztségviselő felelősségét.

[34] A jogerős ítéletben elsőként vizsgált, a terven felüli értékcsökkenés (33.103.971 Ft) és a tárgyi eszköz kivezetések (39.828.061) Ft összegének az idegen ingatlanon végzett beruházások 41.000.000 Ft-os összegével való összevetéséből megállapított 32.000.000 Ft vagyonsökkenés tekintetében a Kúria álláspontja szerint sem a jogerős ítélet, sem a szakértői vélemény alapján nem állapítható meg, hogy ez a tétel mit takar, pontosan milyen tárgyi eszközökre vonatkozik, azoknak mi lett a sorsa, ezért ennek alapján a vezető tisztségviselők felelőssége – további vizsgálat nélkül – nem állapítható meg.

[35] A felelősség alapjául vett második tétel kapcsán a Kúria álláspontja szerint abból kell kiindulni, hogy a követelések értékvesztés miatti leírása önmagában nem alapozhatja meg a vezetői felelősséget. A könyvelésben behajthatatlanság vagy értékvesztés miatt fel nem tüntetett követelések nem jelentik az ezekről a követelésekről való lemondást, a követelés ezzel polgári jogilag nem szűnik meg, és a felszámoló sem veszíti el a követelés érvényesítésének lehetőségét. A felszámoló a Cstv. 31. § (1) bekezdés g) pontja alapján tájékoztatást kérhet az adós vezető tisztségviselőjétől az adós felszámolás előtti tevékenységéről, a vagyontárgyak elhelyezéséről, s ebbe beleértendő az is, hogy a felszámolónak joga van az előző évi mérleg adatai alapján rákérdezni arra, miért csökkent olyan mértékben a könyvelésben a követelések soron levő összeg. Az előző évi mérlegek és az azokat megalapozó dokumentumok átvizsgálása után kerül a felszámoló abba a helyzetbe, hogy megalapozottan megállapíthassa, az adós vezető tisztségviselője az adós valamennyi vagyontárgyát – az értékkel nem rendelkező, mérlegben nem szereplőket is – átadta-e a részére, más vagyontárggyal rendelkeznek-e. A követelések értékvesztés miatti leírása, a mérlegfőösszeg csökkenése (leírás) nem változtat a mérlegben nem szereplő vagyontárgy tényleges értékén. Ha tehát a követelésekkel kapcsolatban a vezető nem tett olyan turpis vagy legalább észszerűtlen intézkedést (például indokolatlanul elengedte azokat, jogokról mondott le, a hitelezői érdekeket sértő beszámításról döntött stb.), amely negatívan hatott ki a

fennállásukra, érvényesítésük lehetőségére, megtérülésük lehetőségére, mértékére, tényleges értékükre, a vezetői felelősség megállapítására nem kerülhet sor.

[36] A harmadik tételként vizsgált rekeszek esetében, ha indokolt selejtezés történt vagy természetes veszteség következett be, ezek miatt a vezetői felelősség nem állapítható meg. A rendelkezésre álló bizonyítékokból azonban nem tűnik ki, hogy mi lett a sorsa ezeknek az eszközöknek, ezért jelenleg megalapozottan nem lehet állást foglalni e tétel kapcsán a vezetői felelősség kérdésében. Ha az alperesek be tudják mutatni, miért kellett értékvesztést elszámolni e körben, és az alapbizonylatok alátámasztják az előadásukat, nincs helye a vezetői felelősség megállapításának, ha azonban nincs elfogadható magyarázat a mérlegben megjelent jelentős értékvesztésre, a felelősséget meg kell állapítani, e körben nem kizárt a szakértői mérlegelés alapulvétele sem.

[37] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[38] A megismételt eljárásban az első tétel esetében tisztázni kell, hogy pontosan milyen vagyonelemekből áll, konkrét nyilatkozatot kell beszerezni az alperesektől, hogy mi lett ezeknek a vagyonelemeknek a sorsa, majd e körben a megfelelő indítványok alapján a szükséges bizonyítási eljárást le kell folytatni. Hasonlóan kell eljárni a harmadik tételt jelentő hiányzó rekeszek esetében is. Az alperesek azt állították, hogy a szakértői vélemény azért nem fogadható el, mert alapbizonylatok ismerete nélkül nem lehet szakértői véleményt készíteni. Az első és harmadik tétel kapcsán az alapbizonylatok tekintetében meg kell vizsgálni, hogy a felszámoló azokat átvette-e, a felszámoló által irattározott iratok között azok feltalálhatók-e. A Kúria e körben rámutat, hogy az adóhatóság 2017. február 27-én indult felszámolás előtti ellenőrzéséről 2018. március 6-án készült jegyzőkönyv szerint a felszámolóbiztos engedélyével az iratokat a társaság székhelyén tárolták a felszámolás alatt (105/1. számú melléklet). Az alperesek jogi képviselője a per során tett nyilatkozata szerint maga is betekintett az iratokba. Az alperesek konkrét, tételes nyilatkozatának beszerzése és a szükséges bizonyítás felvétele után kerülhet abba a helyzetbe a bíróság, hogy megalapozottan állást foglaljon az első és a harmadik tétel esetében a vezetői felelősség fennállásáról. A második tételt képező követelések kapcsán a felelősség megállapítása csak akkor merülhet fel, ha a követelések vonatkozásában igazolhatóan a fentiekben említett következményekkel járó turpis vagy észszerűtlen vezetői intézkedésre került sor.

Záró rész

[39] A Kúria az rPp. 275. § (5) bekezdése alapján csak megállapította a felperes ügyvédi munkadíjból, illetve az alperesek lerótt felülvizsgálati eljárási illetékből és ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét, azok viseléséről a megismételt eljárásban kell rendelkezni. Az ügyvédi munkadíj összegének meghatározása során a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint a felperes vonatkozásában a 4/A. § (1) bekezdése alapján – a kifejtett jogi képviseleti tevékenység mérlegelésével – járt el.

[40] A Kúria tárgyaláson hozta meg határozatát.

Budapest, 2021. november 30.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Simonné dr.
Gombos Katalin s.k. bíró